

[Heising.]

til at stille en lige så stor mængde spalteligt materiale til rådighed for organisationen som alle de øvrige medlemslande tilsammen i tidsrummet indtil 1. juli 1960.

Må jeg sluttelig sige, at vi vel også har lov til at tro, at Danmarks medlemskab af Den internationale Atomenergi-Organisation kan øge vort lands muligheder for at skaffe sig teknisk viden på atomenergiområdet og for at skaffe sig atombrendsel, således at vi kan håbe på ad denne vej at kunne udbygge de muligheder, vi allerede har fået gennem de bilaterale aftaler med England og De Forenede Stater, og de muligheder, der kan vise sig ved udformningen af atomenergisamarbejdet inden for OEEC.

Mit parti kan tilslutte sig statuttens bestemmelser og stærkt anbefale, at folketinget hurtigt gennemfører ratifikationen af statutten for Den internationale Atomenergi-Organisation.

Der er dog enkelte forhold, som det kunne være ønskeligt at søge nærmere belyst. Jeg agter derfor, når forhandlingen er afsluttet, at foreslå, at forslaget henvises til det udvalg, som folketinget har nedsat vedrørende atomenergikommissionens beretning.

Per Federspiel: Denne statut er et meget beskedent fremskridt på den vej, som ganske naturligt har måttet betrædes, nemlig det internationale samarbejde på atomenergiens område. Jeg er ikke uenig med det ærede medlem hr. Heising i de betragtninger, han fremsatte, og jeg skal indskrænke mig til nogle ganske enkelte bemærkninger.

I den højtærede minister for udenrigsøkonomis skriftlige fremsættelse aner man et hjertesuk i begyndelsen, idet det siges, at fordelene ved denne internationale atomenergiorganisation er, at vi derved undgår de betingelser, som ellers kunne være knyttet til bilaterale aftaler om levering af atomenergi. Jeg går ud fra, at det højtærede minister ikke derved giver udtryk for, at der er nogle særlig byrdefulde betingelser ved de aftaler, vi hidtil har afsluttet om forsyning med spalteligt materiale.

Senere i fremsættelsen fremhæver den højtærede minister, at det er et værdifuldt supplement, der herved kan gives til netop

disse bilaterale aftaler og til det samarbejde, der i øvrigt er etableret inden for det europæiske område. Jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at vi for vort vedkommende ser værdien i dette netop som et supplement, idet det ville være i høj grad uønskeligt, som det også er blevet fremhævet under forhandlingerne inden for den europæiske samarbejdsorganisation, hvis alle disse funktioner, der vedrører forsyningen med atomenergi, skulle koncentreres i for høj grad.

Der har allerede været tendenser til at betragte atomvirksomheden som en slags statsmonopol. Det er imidlertid et område, hvor det private initiativ og den private kapital i allerhøjeste grad har sin funktion. Inden for statutten er der således heller ikke — selv om det under forhandlingerne i De Forenede Nationer vistnok forudsætningsvis er antaget, at levering af atomenergi var en statsopgave — noget, der udelukker, at atomenergiorganisationen kan være formidler mellem private virksomheder og andre virksomheder, mellem stater og private virksomheder eller mellem organisationer og den private industri. I så henseende betragter vi formuleringen som tilfredsstillende.

På ét punkt kan jeg ikke være enig med det ærede medlem hr. Heising, nemlig at bestemmelserne om kontrollen er tilfredsstillende. Det har under de stadige forhandlinger om atomenergien været et ganske afgørende spørgsmål, om man kunne finde en vej til virkelig ved en international indsats at forhindre misbrug af atomenergien. I så henseende går jeg ud fra, at man vil være enig i, at der ikke er noget som helst i denne statut, som er tilfredsstillende, som virkelig kan føre til en kontrol med misbrug af atomenergien.

Det afgørende er imidlertid, at der her er føjet et nyt led til de muligheder, der frembyder sig for at fremskaffe et meget værdifuldt supplement til den energiforsyning, som er af så afgørende betydning for hele fremtidens produktion og den industrielle udvikling i Europa.

Den højtærede minister har med rette fremhævet, at vi her i landet praktisk talt udelukkende er afhængige af import med hensyn til vore forsyninger af energi. De traditionelle energikilder, kul, olie o. s. v., vil ikke kunne følge trop med de krav,